

Kære Folketingets Indfødsretsudvalg.

Mit navn er Ardavan Goudarzi, og jeg skriver til jer angående min ansøgning om Dansk Statsborgerskab og den proces jeg har været igennem.

D. 03/05-2015 afleverede jeg min ansøgning om Dansk Statsborgerskab til Næstved Politi. En medarbejder ved navn Lone tog imod min ansøgning, og sammen gennemgik vi den for at tjekke op på om alt var i orden. Alt var naturligvis i orden, og nu manglede jeg bare at betale gebyret og bestille tid til en samtale hos dem.

D. 20/05-2015 var jeg så til samtale med samme medarbejder. Efter en hyggelig samtale fik jeg at vide at min ansøgning var fuldendt og at den nu ville blive sendt videre til behandling. Jeg gik derfra med tillid til at min ansøgning var i de rette hænder og nu ville blive sendt til behandling.

D. 13/10-2015 kontaktede jeg Indfødsretskontoret telefonisk, for at høre dem ad om hvorvidt jeg også skulle op til en Prøve i Dansk 3 efter de nye regler. Hende jeg talte med, Rikke, fortalte mig at min HHX var tilstrækkelig. Hun spurgte mig ind til mit sagsnr. hvor jeg så fortalte hende at jeg ikke havde modtaget et sagsnr. Det blev hun overrasket over og spurgte om mit CPR-nr. Jeg blev mildest talt chokeret over hvad hun derefter fortalte mig; De havde ingenting på mig, hverken min ansøgning eller mit navn i systemet. Hun var vidst lige så chokeret som jeg var, og jeg fik at vide at jeg straks skulle ned på Næstved politistation for at høre dem ad omkring hvor min ansøgning var havnet.

Samme dag, d. 13/10 tog jeg ned på Næstved politistation og spurgte ind til min sag. Jeg fortalte om min samtale med Indfødsretskontoret og en medarbejder tjekkede mig op på deres system. Til sidst fik jeg at vide at de havde sendt min ansøgning d. 23/09-2015. Jeg blev meget rystet og spurgte hvordan det kunne være at min ansøgning, altså hele mit liv og min fremtid, havde siddet hos dem i godt og vel ½ år før de havde fået sendt den videre. Jeg fik intet konkret svar ud over at de beklagede.

Jeg tog hjem, ringede til Indfødsretskontoret igen og kom i kontakt med en medarbejder ved navn Louise. Jeg fortalte hende omkring min samtale med hendes kollega Rikke og episoden på Næstved politistation. Jeg fortalte hende hvor vigtigt det var for mig at komme igennem processen så hurtigt som muligt, men Louise fortalte at *"Vi beklager på politiets vegne for at de har glemt at sende din ansøgning til os, men vi kan første behandle den fra når vi får den og ikke fra dengang den skulle have været sendt"*. Jeg kunne desværre ikke høre andet end *"Systemet har desværre glemt dig, det beklager vi, men sådan er det"*.

Jeg føler mig så svigtet og ubetydelig. De sidste mange år har jeg ofret alt for at forberede mig til at søge ind på Politiskolen når jeg fylder 21 år, altså d. 27 april 2016. Der findes absolut intet vigtigere for mig. Jeg har ofret så meget, både personligt og økonomisk, og holdt fast ved en drøm som kun jeg kunne se. En drøm som min familie har været imod for *"politibetjente tjener jo nærmest ingenting og det er for farligt!"*. En drøm som mine lærere i gymnasiet fortalte mig at jeg skulle genoverveje for *"du er jo bare i stand til så meget mere!"*. En drøm hvor jeg er blevet udskudt af andre med samme baggrund som jeg selv for at være en *"forræder"*. En drøm jeg har været tæt på at opgive så mange gange, men stadig valgt at forfølge pga. hjertet og ikke hjernen. Jeg har holdt fast i at det godt kunne være jeg har haft det rigtig hårdt de sidste mange år, men når jeg søgte ind ville det være det hele værd. Jeg kunne have startet på en universitetsuddannelse og været igennem første semester nu, og måske endt med et job som betaler sig langt bedre end en karriere hos politiet. Men det ønsker jeg ikke! Jeg ønsker at tjene Danmark som har givet min familie alt hvad vi kunne drømme om! Jeg ønsker at tjene, hjælpe og passe på vores borgere! Jeg

ønsker at være en rollemodel og inspirationskilde for andre unge ligesom jeg selv! Det kan jeg dog godt glemme de næste mange år da jeg er blevet glemt. Mit liv, min fremtid og mine drømme har ligget i glemmeskuffen uden at jeg har vidst det. Min sag er udskudt i flere år, og nu aner jeg ikke hvad jeg skal stille op. Jeg kan vel kun holde fast i mit arbejde i Næstved Storcenters pølsebod de næste mange år frem...

Jeg håber at min e-mail på en eller anden måde kan være med til at gøre så andre ikke kommer ud for samme situation som jeg. Jeg føler nemlig ikke at jeg er den eneste som har tabt her. I sådan en sag synes jeg at vi alle har tabt. Tak for jeres tid og for at i læste min e-mail.

Med venlig hilsen,
Ardavan Goudarzi

Fremtidig politibetjent.